గ్రామీణ పేదలు భూపంపకం

పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య

నవతెలంగాణ పబ్లిషింగ్ హౌస్

విషయసూచిక

జనతా ప్రజాస్వామ్యానికి ఇరుసు వ్యవసాయక విప్లవం 12

గ్రామాలలో వర్గ విభజన 17

కాయకష్టం చేయని చిన్న భూకామందులు భూస్వాములు కారు 20

భూ పంపకం : దాని కీలక ప్రాముఖ్యత 23

కౌలు దోపిడీ ఎలా రద్దు అవుతుంది? 27

వ్యవసాయ కార్మికుల నికృష్ట పరిస్థితి : వారిపై జరిగే దోపిళ్ళు : వారి పోరాట నినాదాలు 33

భూమిపై హక్కు దున్నేవానిదే భూస్వామిది కాదు 44

జమీందారీ యుగం నాటి దోపిడీ పద్ధతులు నేటికీ చాలా ప్రముఖంగానే వున్నాయి 50

కుల మత భేదాలను అధిగమించి కష్టజీవులంతా ఒకటిగా నిలబడాలి 57

గ్రామాలలో ప్రజాస్వామ్యం బ్రతకాలంటే భూస్వామ్య విధానం రద్దు కావాలి 60

భూపోరాటానికి ఐక్య సంఘటన 62

అనుబంధం అనంతవరం 69

జనతా ప్రజాస్వామ్యానికి ఇరుసు వ్యవసాయక విప్లవం

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో నేటి జనాభా సుమారు 6 కోట్లు. ఇందులో నూటికి 30 మంది గ్రామ సీమలలో నివసిస్తున్నారు. వ్యవసాయం మీద గాని, దానికి అనుబంధమైన వృత్తుల మీద గాని జీవించే వారి సంఖ్య మొత్తం జనాభాలో నూటికి 80 వరకు ఉంది. అనుబంధమైన వృత్తులు అంటే – పండ్ల తోటలు, చేపల పరిశ్రమ, అడవులలో కలప వగైరా పనులు. పశువుల, గొర్రెల పెంపకం, పాల పరిశ్రమ, బట్టలుతకడం, క్షౌరం చేయడం, ఇంటి నౌకరీ, మట్టిపని, ఇటుకల పని, రవాణా, మోత మొదలైన పనులు. ఈ విధంగా ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో 4 కోట్ల మంది వ్యవసాయం, దాని ఉప వృత్తుల మీద జీవిస్తున్నారు.

వీరు గాక చేతి వృత్తులలో గ్రామాలలో జీవించే వారు చేనేత పారిశ్రామికులు. కమ్మరి, కుమ్మరి, వడ్రంగి వగైరా వృత్తులలో పనిచేసేవారు కూడా నూటికి 6 మంది ఉన్నారు. వీరు కూడా వ్యవసాయ పనుల మీద రోజు రోజుకు ఎక్కువగా ఆధారపడవలసి వస్తూ వుంది. తమ వృత్తులలో తగిన ఆదాయం రాక పని ఒత్తిడి వున్న రోజులలో, నాట్లు, కోతల సమయాలలో కూలికి పోవడం సహజమవుతూ ఉంది. అదేగాక వీరిలోను పట్టణాలలో చిన్న చిన్న చేతివృత్తులున్న వారిలోను, ఫ్యాక్టరీలలోను, ఉద్యోగాలలో వున్న వారిలోను చాలామందికి వారికున్న కొద్దిపాటి భూమి మీద నుండి వచ్చే ఆదాయం కూడా ఒక సహాయ ఉపాధిగా వుంటూ వుంది.

అందుచేతనే వ్యవసాయం మీద జీవించే ఈ కోట్లాది ప్రజల జీవిత సమస్య పరిష్కారం గానిదే. వారికి సంవత్సరం పొడుగునా పనిచూపి, వారి కుటుంబ పోషణకు కావలసిన జీవనభృతికి అయినా గ్యారంటీ చేయనిదే దేశంలో పురోభివృద్ధి ఏ రంగంలో కూడా చెప్పుకోదగినంతగా జరగదు.

గ్రామాలలో వర్గ విభజన

గ్రామ సీమలలో ఈ వర్గ విభజన ఏ మేరకు అభివృద్ధి చెందినదీ పరిశీలించి మనం సరైన అవగాహన కలిగి వుండాలి. అదేరీతిగా గ్రామాలలో దోపిడీ ఏ రీతిగా వున్నదీ, ఏ రూపాలలో వున్నదీ తెలుసుకోవాలి. ఈ దోపిడీ విధానాలు వ్యవసాయ కార్మికులను, పేద రైతులను, మధ్య తరగతి రైతులను, ధనిక రైతులను ఏ విధంగా బాధిస్తున్నదీ కూడా మనం తెలుసుకోవాలి. అప్పుడే మనం వారి వారి కోర్కెలేమిటో సరిగా అర్థం చేసుకొని వాటిని తగు రీతిగా రూపొందించగలం. వాటిని సాధించడం కోసం సరైన ఎత్తుగడలతో, భూస్వాములకు వ్యతిరేకంగా వివిధ రైతు వర్గాలను ఆయా సమస్యల మీద ఆయా సందర్భాలలో కలుపుకొని పోరాడడం సాధ్యమవుతుంది.

మనం ఒక సమస్యను తీసుకుని సాధించుకోవడానికి పోరాడబూనుకున్నప్పుడు మనం ఎదుర్కోవలసిన శక్తులు నూటికి ఐదారుగురికి మించకుండా వుండేటట్లు చూసుకోవాలి. మిగిలిన 95 మందిని కలుపుకుని రావడానికి గట్టిగా ప్రయత్నించాలి. ఎందుకంటే, ఏ సమయంలోనైనా, ఏ సందర్భంలోనైనా మన ప్రత్యర్థి బలం, సంఖ్య ఎంత కొద్దిగా వుంటే మనం బలం, మన మిత్ర బృందాల బలం ఎంత ఎక్కువగా వుంటే అంత తేలికగా మనం మన కోర్కెలను విజయవంతంగా సాధించుకోగలం. ఒక విజయం సాధించితే, దాని అనుభవముతో, ఫలితంతో మరింత విశ్వాసంతోనూ, చొరవతోనూ, మరింత అదనంగా కష్టజీవులు కదిలి దోపిడీ వర్గాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటానికి ముందుకు వస్తారు. మరింత పెద్ద కోర్కెలను ఒకదాని తర్వాత మరొకటి సాధించుకుంటూ ముందుకు పోగల్గుతారు.

మన గ్రామ సీమలలో ప్రతి కుటుంబాన్ని పై కొలబద్ధతో, పై అవగాహనతో పరిశీలించాల్సిన అవసరం ఎంతైనా వుంది.

ఈ దృష్టితో 1974లో వివిధ జిల్లాల్లోని కొన్ని గ్రామాలలో వర్గ విభజన ఏ రీతిగా వుందీ వివరమైన లెక్కలు తీయబడినవి. గుంటూరు జిల్లాలో డెల్టా ప్రాంతమైన

కాయకష్టం చేయని చిన్న భూకామందులు భూస్వాములు కారు

వారి యెడల మన వైఖరి : 5 ఎకరాలలోపు మాగాణి భూమి లేదా 10 ఎకరాల లోపు మెట్టభూమి కల్గి వున్న చిన్న భూకామందులు సొంతంగా కాయకష్టం చేయకుండా కౌలుకివ్వడంగాని, పాలేర్లతోను, రోజుకూలీలతోను వ్యవసాయం చేయించుకోవడం మనం తరచుగా మన గ్రామాలలో చూస్తున్నాం. నేటి ఆర్థిక, సామాజిక పరిస్థితులలో విపరీతమయిన హెచ్చు కౌలు రేట్లు ఇచ్చి అయినా వ్యవసాయ కార్మికులు, పేద రైతులు కౌలుకు తీసుకుంటున్నారు. అదే రీతిగా పనిలేక పస్తులుండే వ్యవసాయ కార్మికులు చాలా తక్కువ కూలిరేట్లకు పని చేయడానికి అత్యధిక సంఖ్యలో ముందుకు వస్తున్నారు. అందుచేత ఎక్కువ కౌలు రేట్లకు భూమిని కౌలుకివ్వడం లేదా తక్కువ కూలిరేట్లకు వచ్చే కూలీలతో వ్యవసాయం చేయించుకోవడం లాభసాటిగా వుంది. కాబట్టి కాయకష్టం చేసి సొంతంగా వ్యవసాయం చేయకుండా ఈ పరార్జిత ఫలసాయం అనుభవించడం జరుగుతూ వుంది. కాని వ్యవసాయ కార్మికుల, కౌలు రైతుల చైతన్యం పెరిగి సంఘటితులై తమ న్యాయమైన హక్కుల కోసం పోరాడే కొద్ది పైన పేర్కొన్న రైతులలో చాలా మంది సొంతంగా కాయకష్టం చేసుకోవడానికి ముందుకు వస్తారు. వీరిని మనము భూస్వాములుగా పరిగణించకూడదు.

ఈ చిన్న భూకామందులలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు తమ భూములలో నుండి వచ్చే ఆదాయం చాలక దానిని కౌలుకిచ్చిగాని, తమ అజమాయిషీ క్రిందగాని, తమ బంధుమిత్రుల అజమాయిషీ క్రిందగాని వ్యవసాయ కూలీలతో సాగు చేయించుకుంటూ తాము ఇతర వృత్తులలోకి పోతున్నారు. ఫ్యాక్టరీలలో పనిచేసి గాని, ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలలోగాని గుమాస్తాలుగా, ఉపాధ్యాయులుగా, లేక చిన్న పరిశ్రమలను, చిన్న

భూ పంపకం : దాని కీలక ప్రాముఖ్యత

పైన వివరించిన విధంగా 50 లక్షల వ్యవసాయ కార్మిక కుటుంబాల చేతులలో మెట్ట, మాగాణి కలిపి 5, 6 లక్షలెకరాలకు మించి లేదు. సగటున కుటుంబానికి 10 సెంట్లు కూడా లేదు. వీరిలో నూటికి 80 మంది అసలు సెంటు భూమి కూడా లేనివారు. మరో 20 లక్షల పేద రైతుల కుటుంబాలకు 40 లక్షల ఎకరాలున్నాయంటే కుటుంబానికి సగటున రెండెకరాలకన్నా ఎక్కువ లేదు. వ్యవసాయ కార్మిక కుటుంబానికి సంవత్సరానికి 250 రోజులకన్నా పని దొరకడం లేదు. భార్యాభర్తలిద్దరికీ కలిపి సంవత్సరమంతా పూర్తిగా పని వుండాలంటే 600 రోజులయినా పని వుండాలి. అందుకు కావలసిన పరిశ్రమలు, తదితర వృత్తులు కల్పించడానికి వేల కొలది రూపాయలు పెట్టుబడి పెట్టవలసి వుంటుంది. అలాంటి పరిశ్రమలు నిర్మించడానికి దశాబ్దాలు పడతాయి. ఈ లోపల భారతదేశమంతటా కోట్ల కొలది వ్యవసాయ కార్మికులు, పేద రైతులు, తదితర పేద, మధ్య తరగతి ప్రజలు నిరుద్యోగంతో, పస్తులతో జీవిస్తూ ఉండాలనడం అర్థం లేదు. సహించరాని విషయం.

అంతేకాకుండా దేశమంతటా వున్న ఈకోట్ల కొలది కుటుంబాలలోని వారికి పని చూపనంతకాలం, వీరి శ్రమశక్తిని వినియోగించుకోలేనంత కాలం కొత్త పరిశ్రమలను పెట్టడానికి కావలసిన పెట్టుబడిని, యంత్రాలు, ముడిసరుకులను కూడా ఉత్పత్తి చేయడం సాధ్యంకాదు. కొద్దిగానో, గొప్పగానో నేడు తయారవుతున్న పరిశ్రమలలోని వస్తువులను కూడా కొనుగోలు చేయడానికి తగిన స్తోమతులేకపోయినందువల్లనే (ఈ కోట్లాది మంది నిరుద్యోగులుగా ఉండడమే దీనికి కారణం) చేతివృత్తులు, యంత్ర పరిశ్రమలు సంక్షోభంలోపడి మూసివేయబడుతున్నాయి. అందుచే మొదట సాధించవలసిన పని ఈ కోట్ల కొలది వ్యవసాయ కార్మికులకు, పేద రైతులకు మరింత అదనంగా పని కల్పించి

కౌలు దోపిడీ ఎలా రద్దు అవుతుంది?

మన గ్రామ సీమలలో నేడు కౌలు వ్యవసాయం ప్రధానం కాదు. భూకామందు తన కుటుంబ శ్రమతో గాని లేదా పాలేర్లను, దిన కూలీలను పెట్టుకొని గాని సాగు చేయడం ప్రధానంగా వుంది. భూకామందులు ప్రభుత్వానికి భూమి శిస్తు, నీటి తీరువా ఏటేటా కడుతున్నారు. మునుపటిలాగ సాగు చేసే రైతుకు, ప్రభుత్వానికి మధ్య ఉండిన జమీందారులు, ఇనాందారులు తదితర దళారీలు లేరు. మునుపటిలాగ జమీందారుల, పెద్ద భూస్వాముల భూముల మీద నిర్బంధంగా వెట్టి వ్యవసాయం, వెట్టి చాకిరీ చేయవలసిన స్థితి చట్టరీత్యా లేదు.

చట్టరీత్యా భూకామందుల భూములను కౌలుకు చేస్తున్నట్లు నమోదు చేయబడిన వారు చాలా కొద్దిమంది. భూములను కౌలుకు చేస్తున్న కౌలు రైతుల రిజిష్టర్లు ప్రభుత్వం తయారు చేసి వారి హక్కులను కాపాడటానికి పూనుకోవడం లేదు. అయితే మన ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో సాగుదార్లలో పూర్తిగా కౌలు భూమి మీద జీవించే కౌలుదార్లు నూటికి 15, 20 మంది ఉంటున్నారు. ఈ కౌళ్ళు అత్యధిక భాగం మూజువాణి కౌళ్ళు వీరిలో ముఖ్యంగా వ్యవసాయ కార్మికులు, పేద రైతులు తమ నికృష్ట జీవితాన్ని గడుపుకోవడానికి భూమిని కౌలుకు తీసుకుంటున్నారు. మరికొంతమంది తమకున్న సొంతభూమికి తోడుగా కౌలుకు అదనంగా భూమి తీసుకుని సాగుచేస్తున్నారు.

1961 సెన్సెస్‌లో గ్రామ కుటుంబాలలో నూటికి 12.5 శాతమే కౌలుకు భూమిని తీసుకుంటున్నట్లు, అందులోను పూర్తిగా సాగుభూమినంతా కౌలుకు తీసుకున్నవారు సగం మంది మాత్రమేనని నమోదు చేయబడి వుంది. అనంతవరం గ్రామంలో కౌలు పరిస్థితి ఈ క్రింది పట్టికలో ఇవ్వబడింది.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Grameena+Pedalu+Bhupampakam

* * *